

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо?

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли је случајно дошао сведок Алија Ђулић од јуче?

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Сведок није дошао, покушавала је Служба наша да са сведоком контактира, али није успела да успостави никакву везу са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је дошао сведок који је предвиђен за данас?

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто је он тражио, ја бих волела и од Вас званично да чујем, да ли је тражио заштитне мере?

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Тражи заштитне мере које је такође имао приликом свог сведочења пред Хашким трибуналом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи исто.

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Односно, тражио је искључење јавности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи све оне исте мере, јел тако?

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ми смо овде искључили јавност, осим оштећених који су овде присутни, на које се то не односи.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **оптужени Поповић и Грујић,**
- **њихови браниоци, адвокати Шалић и Кесерић,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и Милена Васић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи и да се искључи јавност на основу чл.117.-122. ЗКП-а.

Изостављен транскрипт у делу главног претреса који се односи на период од искључења јавности до сачињавања записника о одлучивању о примени посебних мера заштите сходно одредбама чл. 117.-122. Законика о кривичном поступку који је објављен у «Службеном гласнику РС» под бројем 46/06 од 02.06.2006. године, ступио на снагу 10.06.2006. године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У наставку главног претреса саслуша сведок под псеудонимом «Осам» (раније Б-1098), уз искључену јавност као мере заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, колега, да ли сте утврдили идентитет сведока?

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Утврдио сам идентитет према Вашем захтеву сведока број «Осам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли може да приступи сада ту да га видимо?

Судија Суда Босне и Херцеговине Дамир Самарџић: Може. Да ли га видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добар дан.

Сведок "Осам": Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, то знате. Давање лажног исказа је кривично дело. Ако бисте се одговором на неко питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на поједина питања суда. Ви сте до сада више пута сведочили. Па ћу Вас ја позвати претходно да положите заклетву ту испред Вас се налази. Да ли можете да прочитате тај текст?

Сведок "Осам": Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок "Осам": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ја ћу Вас сада позвати прво да нам кажете, да ли остајете при исказима које сте до сада дали истражитељима Трибунала и у Брчком где сте саслушавани и онда због начела непосредности поступка ћу Вас молити да нам поново испричате, шта се то Вама десило крајем маја и почетком јуна 1992. године, јер је овде пред судом у Београду у току поступак по оптужници коју је подигло Тужилаштво за ратне злочине. Оптужени су Грујић Бранко и Поповић Бранко алиас «Марко Павловић» због овог ратног злочина и

ставља им се на терет и убиство око 700 лица која су била заробљена на територији општине Зворник 01. јуна 1992. године, па да нам Ви сада испричате, шта знате о томе. Изволите.

Сведок "Осам": 01. јуна налазили смо се у селу Клиса и одатле су нас заробили и одвели пут Бијелога Потока, односно Ђулића, пут Бијелога Потока, натоварили у камионе и у Техничко-школски центар у Каракај. Ту смо били пет дана. За тих пет дана, по мојој некој процени, убијено је око 200 људи. Пети дан дошли су аутобуси «Дринетранс» и одвукли нас у Пилицу, исто припада општини Зворника, ја мислим да је то село на општини Зворник. Ту сам био три дана и рекли су нам да идемо у размену за Живинице, натоварили нас у камион «64» и довели нас поново до Каракаја у једну клаоницу, зове се «Герина клаоница» где су нас натерали унутра и побили све. Ја случајем околности ту нисам био ни рањен, чуо сам шта причају. Када су рекли идемо по следећу туру и отишли су ја сам се извукао и побегао одатле. Лутао сам ту целу ноћ и сутрадан поново сам се вратио на исто место, не знајући где се налазим. Био сам поново на истом месту где смо били стрељани, сакрио се у једну кућу и одатле посматрао како утоваривач товари лешеве у камион. У ком правцу је возио, ја то не знам. Следећу ноћ поново сам кренуо пут тамо, што ја зovem слободној територији. Поново су ме били заробили, побегао сам и њима, пуцали су за мном, нису ме ни ранили. Исти дан су поново пришли ми близу, јео сам неке трешње. Ранили су ме и побегао сам онако рањен. Рањен сам у десну страну бута, сакрио се у једно жбуње, нису ме могли наћи, тако да сам прешао негде 12.-ог у село Засеок. Одатле сам пребачен у Тузлу и био у болници негде око месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете мало ближе да нам испричате, како је дошло до тога да Ви из Вашег села дођете у Клису и које сте Ви имали информације где Ви треба да идете, куда треба да идете?

Сведок "Осам": Да, да, само ми постављајте питања, ја ћу Вама одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ето, значи ближе тај део око исељења, како је дошло до тога, када сте Ви дошли у Клису, ко је ту све дошао, какав је био договор, где идете? Да ли је дошло до измене тога?

Сведок "Осам": Ту је било дојављено нама како је наше село, није сада, не може нико гарантовати да ћемо остати туди, него је дојављено, идите у Клису. У Клиси смо отишли, тамо сам био код једнога спавао, а пре тога ми смо сви предали наоружања из тих тринаест села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте предали?

Сведок "Осам": Па, по мојој процени, то су били Шешелјевци, јер видео сам оног једног са кокардом, ради тога и мислим да су Шешелјевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били и неки ту Ваши Босанци или су то неки други?

Сведок "Осам": Не, па ја нисам познао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту из краја Вашег?

Сведок "Осам": Да, нисам познао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су униформе имали ти којима сте предали наоружање?

Сведок "Осам": Имали су СМБ униформе, ове на себи војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарене или једнобојне?

Сведок "Осам": Не, не, ове, ове СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојне?

Сведок "Осам": Да, да. И када су нама дојавили да ми идемо у Клису, ми смо сви отишли из села. Сутрадан су нам рекли да моремо да се вратимо кућама, да узмемо ствари. Доћи ће по нас Црвени крст, UNHCR, тако да ћемо бити транспортовани пут Међеђе. Ја сам исто имао мотокултиватор, вратио сам се и натоварио ствари, што је могло да стане. Међутим, тај мотокултиватор је остао у Клиси, не само мој, него и аута и шта ја знам шта је ко имао и 01. јуна када смо очекивали да дође тај UNHCR, што ја сам рекао хиљаду пута, нема тримије организације од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нема?

Сведок "Осам": Тримије организације и то и дан-данас тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела. А ко то вама све, ко је тај ко контакт прави са том супротном страном, ко вас обавештава?

Сведок "Осам": Контакт, пазите, сва села су имала кризне штабове, и српска и муслиманска и ту су вршили преговоре, између кризних штабова и тако је долазило до тих информација где треба и како треба да се креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви лично добијате, од које особе, да ли имате неку конкретну особу да нам кажете, са ким Ви причате, како Ви сазнајете?

Сведок "Осам": Овај, па да Вам кажем искрено, мени је рекао амица мој, да је њему неко јавио телефоном да ми морамо да идемо за Клису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да довезете своју технику?

Сведок "Осам": Не, када смо отишли у Клису, сутрадан су нам рекли из Клисе, Кризни штаб Клисе да се може отићи и да се довуку те ствари, тако да ћемо ићи за Међеђу, а никако у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли кажу, која је путања, куда идете за Међеђу?

Сведок "Осам": Путања је на Клису доле, сиђе се у Петковце, за Сапну и Међеђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту, тај ближи пут?

Сведок "Осам": И нема другог пута, то је једини пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Сапну?

Сведок "Осам": Да, за Сапну горе, али сада Међеђа припада општини Сапне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су то рекли, дан уочи 01. јуна или раније?

Сведок "Осам": Чини ми се дан уочи, дан уочи 01. јуна и ту су нам и остале све ствари. Ту је после дошло, ту је дошла, окружили су 01. јуна и ту су нам и остале све ствари. Ту је после дошло, ту је дошла, окружили су. У Клиси није само било из мог села, ту је било око 4.500 људи. Међутим, после је Клиса окружена. Ја додоше, што се лично тиче мене, ја сам видео два тенка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били ти тенкови?

Сведок "Осам": Били су на раскршћу вамо у Клиси, на једном месту, зове се раскршће у Клиси. Е ту је било и маскираних и шта ја знам, и војске и шарених одела и чарапа на главама. Сада те чарапе што су имали на главама, ја сумњам да су били мештани, јер ови који су били са стране, нису имали потребе да носе маске, те чарапе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то имали маске, ти маскирани, како је то било?

Сведок "Осам": Црне чарапе навуку на лице и виде им се само очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите, то подразумевате под маскама?

Сведок "Осам": Да, маске те на лице што се стави, то подразумевам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве све униформе, кажете, и шарене и једнобојне?

Сведок "Осам": И шарене и једнобојне, биле су свакакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких чинова, да ли је било неке више војске, да ли се види ко је ту главни?

Сведок "Осам": Па, да Вам будем искрен, нису се они ословљавали туди, уопште да кажу, јер и ја сам био неки водник у војсци бивше Југославије. Они нису ословљавали један другог ни именом, ни капетане, ни. Уствари ту нисам могао познати никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говоримо о Клиси, јел тако?

Сведок "Осам": О Клиси, ту ћемо бити у Клиси. Направили су пункт ту на томе раскршћу где ћемо ми сви да дођемо у колони и претресали нас и ствари одузимали. Значи, само су оставили женама које су имале децу да понесу оно основно, шта ја знам, хране те и одатле су нас упутили правац Ђулићи. Када смо сишли на асфалт у Ђулиће, доле је био исти враг војске, колико ти Бог хоће и полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је ту и полиција?

Сведок "Осам": Сада ће и полиција бити доле код камиона, руке иза врата, нема окретања, нема ништа. Раздвајали су, значи жене и децу на

десну страну, нас на леву, у колону по два, руке иза главе до камиона, одузимали доле ствари, не ствари, него документа, паре, цигаре, шта ја знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, ко то ради, ко то раздваја и ко то одузима?

Сведок "Осам": Ови што сам рекао малопре, било је и шарених одела, било је и ових са чарапама на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полицајци?

Сведок "Осам": А они су били доле код камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они раздвајали?

Сведок "Осам": Нису. Ја нисам видео да раздвајају, само су били доле код камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су то били активни или резервни полицајци, да ли можете то да определите?

Сведок "Осам": Па, међу њима је био један Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, да ли га знате?

Сведок "Осам": Како, Аган, Аган, да ли, не, не знам, Лупић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту међу полицајцима?

Сведок "Осам": Да, да. Мислим да се презива Лупић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а шта је он радио?

Сведок "Осам": Исто доле, био је са њима, углавном. Ја тог Агана не знам, али знам да причају да су га видели ко га знаде. Пазите, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули да је тај био, јел?

Сведок "Осам": Да, да, јер ја сам био у Београду од малих ногу, радио тамо. Слабо сам ја познавао тај народ по Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто десило успут пре стицања доле у Ђулиће, неко убиство, неко пуцање, јел било нешто?

Сведок "Осам": Јесте било горе, неки је човек убијен, ја нисам видео ко га је убио, али оно успут шапће се, виче, убили су оног маторог, неко га, не знам како му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе у Клиси?

Сведок "Осам": Да, да, у Клиси. А доле су раздвојили, неке жене одвели у цамију и то сам чуо, нисам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју цамију?

Сведок "Осам": Ту је била и моја породица, у Ђулићима. Али, то сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви реците шта сте видели, а шта сте чули. Значи, чули сте да је један убијен?

Сведок "Осам": Да, да, ја говорим шта сам чуо, ја говорим шта сам чуо, али хоћу да кажем и шта сам видео, јер видео сам да су се раздвојили од мене и моје троје деце на Бијелом Потону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су их одвели?

Сведок "Осам": Њих су транспортовали за Мемиће, то је тамо према Калесији, а нас у камионе су натрпали и у Технички школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу прво вас или жене и децу?

Сведок "Осам": Прво су нас, жене и деца су остали иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било тих камиона, да ли сте видели?

Сведок "Осам": Ја сам видео три, када сам прилазио, ја сам видео три. Сада, могуће да је било и више, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то војни или цивилни?

Сведок "Осам": Не, цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су то камиони?

Сведок "Осам": Чини ми се да су из «Вихора» одозго из Братунца, они са великим страницама. Знам, ставили су мердевине да се пењемо горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, како су изгледали камиони «Аутотранспорта» ту из Зворника, фирме?

Сведок "Осам": Не знам, ја сам мислио, мени се учинило да су «Вихорови» са оним великим страницама, нису биле отворене странице. Ми смо, они су ставили мердевине, да се пењемо на мердевине па да упадамо у камион. И тако, а горе је био један на камиону који је ударао одозго, како који се попне, удара да се набијемо што више да не би могли искакати до Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте сви ушли у те камионе?

Сведок "Осам": Ја сам ушао у један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту на Бијелом Потоку било неких убијања, нечега?

Сведок "Осам": Па, било је пуцњаве, али ја нисам видео да је, са су убијали, али је било пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после чули да је неко убијен у Бијелом Потоку?

Сведок "Осам": Причају, али ја да Вам кажем, да будем искрен, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада да Вас питам, нешто сте причали о пописивању људи, да је неко тражио да се људи попишу, војноспособни. Када је то било, да ли се сећате? О томе сте говорили. Да ли је то пре одласка из Клисе или после или у школи или како?

Сведок "Осам": Не, па пазите, то је било у Клиси, онда, јер постојао је списак колико је дошло народа у Клису и знам да је оно око 4.500 каже да се накрцало у Клису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно и жене и мушкарци?

Сведок "Осам": Да, да, укупно, са децом, мислим. Мушкараца је било око 700, ових који су одведени доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате? Је ли и то био неки списак или не?

Сведок "Осам": Не, не, није то био списак, то је била само моја процена, једна од процена, разумете. То сам ја проценио када смо седели у сали, тако сам нешто посматрао и отприлике сам закључио ту цифру, да нас има око 700, али то је било моје, колико сам ја могао да сконтам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте познавали овог Нурију Јашаревића из Клисе?

Сведок "Осам": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био председник тамо Месне заједнице?

Сведок "Осам": Јесте, јесте, он је и рекао да има 4.500.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно људи?

Сведок "Осам": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он са Вама био у школи?

Сведок "Осам": Њега су убили трећи дан доле у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи?

Сведок "Осам": Да, да, и њега и брата, јер то су ми течићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то Ви видели или?

Сведок "Осам": Устао је Нурија и рекао, каже, види шта раде са нас, да направи побуну, а овај је рекао, хајде, хајде вамо. Устане и брат да га заштити, каже, иди и ти, само из просторије у просторију и рафалом скрешу и после каже, идите, очистите тамо ону просторију и када очистите просторију, врате те, те што су вратили међу нас и шапат један до другог, каже, загрљени обадва мртва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Нурија и брат?

Сведок "Осам": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како му се брат звао?

Сведок "Осам": Авдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдо?

Сведок "Осам": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је неко побегао кроз шуму или нешто у току ове ноћи пред Ваш одлазак у Бијели Поток доле, да је било неких људи који су нешто?

Сведок "Осам": Јесу, бежали сви доле преко шума, како је ко успео, тако је и побегао. Ко је имао мало више храбрости, он је сишао доле, јер пошто је било то у окружењу све. У току ноћи јесу прелазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате разлог, зашто су они прелазили, а Ви сте остали?

Сведок "Осам": Зато што су, овај, па почели су они да убијају по Зворнику и чује се то и сада, ми смо ови који смо предали оружје, постали као наводно лојални грађани и да нам неће нико ништа. Међутим, испоставило се да баш хоће, јер ми смо одведени исто, како

бих ја то рекао, као овце. Ниси имао код себе ништа, јер предато је оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам нешто, да ли сте Ви у неком тренутку посумњали да ће вас пустити ка Сапни? Ми смо таква нека сведочења овде чули. Јуче нам је сведок причао да.

Сведок "Осам": Па, ми смо мислили да ће нас пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јуче нам је сведок рекао да су претходног дана сазнали да нема одласка ка Сапни, него да се иде према Каракају, тим путем за Тузлу. Јесте Ви чули тако нешто?

Сведок "Осам": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ви нисте то знали?

Сведок "Осам": Нисам, да сам знао, ја бих побегао преко шума, побегао бих, гарантујем, оставио бих и жену и децу. Уствари, да сам знао шта ће се десити, побегао бих, за Србију бих побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овај сведок који је био председник Кризног штаба Ђулићи, овај Алија Ђулић јуче је сведочио и овај Аган Лупић, овај полицајац и они кажу, ту исто видеоланком су сведочили, овај Ђулић каже да је претходног дана он сазнао и да је обавестио људе у Ђулићима на састанку да неће бити дозвољено према Сапни, него мора да се иде преко Каракаја ка Тузли, да је измењен тај план и да је он о томе обавестио?

Сведок "Осам": Можда је, можда је он обавестио своје Ђулиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас ту горе у Клиси?

Сведок "Осам": Мене нико није обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас нико?

Сведок МИЛАН РАБЉЕНОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Нурију, да ли је он то знао, Јашаревић?

Сведок "Осам": Не знам, верујте, да је Нурија знао, ваљда би рекао. Само знам када сам му рекао, Нурија, шта то радиш, рекао ми је, каже, немој да се секираш, долази Црвени крст, долази UNHCR и идемо за Међеђу. То је мени Нурија рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели Ви горе Нурију на том раскршћу у Клиси?

Сведок "Осам": Нурија је цело време био у Клиси, а малопре сам рекао, он је мој течић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тог јутра, 01. јуна ујутру, да ли сте га видели шта он ради?

Сведок "Осам": Видео сам га доле у Каракају, у Каракају сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек у школи, а горе нисте?

Сведок "Осам": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели горе неко мегафоном да позива људе да окрећу ка Бијелом Потоку, да се Нурија са неким расправља, неку такву ситуацију?

Сведок "Осам": Па, можда је то било тамо дубље у Клиси. Клиса је велико село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је дуга била та колона?

Сведок "Осам": Па, колона је била све од Клисе до Ђулића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на колону пре него што сте пошли доле низ онај пут макадамски и то?

Сведок "Осам": Па, знате како, они када су дошли на то раскршће, тамо је било већ некијех који су прошли тај, ту процедуру на оном пункту. Ја сам можда негде око половине дошао са децом и одатле се колона упутила доле право Ђулићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренули доле?

Сведок "Осам": Да, били смо, около је била, ови, војска та и шта ја знам, војне, паравојне формације, нема каквих није било. И доле до Ђулића тако су нас испратили у те камионе и доле су, ударали, додуше. Ја сам онда малопре рекао, нисам видео да су убили, али да тукли јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То пре уласка у камионе?

Сведок "Осам": У камионе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко ту одузима те ствари, новац, документа, ко то наређује?

Сведок "Осам": Оно што сам Вам рекао малопре, ја сам радио у Београду седамнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим војска, то сте рекли?

Сведок "Осам": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту убачен неки леш можда у неки камион?

Сведок "Осам": Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? И како сада Ви када стижете доле у школу?

Сведок "Осам": Па, искачемо из камиона. Значи, нема више мердевина, него наређење да се искаче преко тих страница. И сада како је који неспособнији, они добију. Направљено је све около, та војска је и са једне и са друге стране и ударају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како улазите?

Сведок "Осам": Како улазимо према тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то сада она војска, одакле сада та војска? Јел то она воска одозго или нека ту што чека?

Сведок "Осам": Не, не, та није, то је чекала друга војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друга војска? Је ли и они имају маске те или не?

Сведок "Осам": Нису ови имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти доле?

Сведок "Осам": И знам само да је, знам само да су биле жене са леве стране асфалта и виче, побијте их све. И то жене говоре. И ту исто, убијали су, ја ћу Вама испричати како сам ја прошао, а сада, сви су тако и прошли, нису ни они боље прошли. Ми смо ноћили ту први дан. Ту имају две просторије, односно три. Ми смо провалили један зид тамо и нашли воду са чесме где смо пили воде. Сутрадан су дошли да прелазимо у следећу просторију и испитивање. Ја када сам дошао на ред, чуо сам све јауке. Ја сам мислио сијеку прсте, док нисам дошао на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада улазите у другу, јел?

Сведок "Осам": У другу просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел та већа, мања, каква је?

Сведок "Осам": Већа, већа. Ја мислим да то има и снимљено код Вас тамо те просторије све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, има.

Сведок "Осам": Био сам ја горе са. Е одатле су, када сам ја дошао на ред, каже, јеси ли предао све? Рекох, све што сам имао, одузели сте. Каже, ко ти је одузео и да ми псује матер и да ме удари. Ја сам онако мало ескивирао, није ме ударио ту. Али други одмах иза леђа ударио ме у леђа и убацио у тај шпалир и доле ударили су ме, нема куд нису, ребра су ми напукла била, у главу су ме ударили и знам да сам оно тетурео полусвестан, онако и чујем где виче, не дирајте га више, доста му је. И идеш тамо, једна ограда има, која и сада постоји та ограда. И тамо сам седео и сви су тако прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи већ сада сутра, јел тако?

Сведок "Осам": То већ почиње сутра убијање и ударање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А причали сте за прву ноћ нешто како је то изгледало, да је било врућина. Да ли је неко умро у току прве ноћи?

Сведок "Осам": Да, да, сутрадан, јесте била врућина. Сутрадан ујутру, пошто сам ја био некако међу задњима да улазим тамо, ја сам видео око 20 лешева, нисам бројао. Али онако контајући, негде око 20 лешева они су поцркали од те врућине и од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они остали да леже у тој соби?

Сведок "Осам": Остали су они, остали су они да леже у тој соби и после ми када смо прешли у следећу просторију, тражили су ти, ти, ти, ти, ајде да изађете да се очисти ова просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали некога од тих што су остали да леже?

Сведок "Осам": Па, у мене зет Ибришим је познао Хрустана из Клисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме?

Сведок "Осам": Авдић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдић Хрустан?

Сведок "Осам": Да, и Нешада Хамзића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да лежи ту где су се ти угушили?

Сведок "Осам": Мртве, мртве, да, угушили се, једноставно или срце слабо или не знам шта је било, али је врућина била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није била она соба где је вода, није она просторија где је вода, него она претходна?

Сведок "Осам": Ту где је вода, где је вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту су лежали?

Сведок "Осам": Да, у тој просторији, јер ми смо отворили чесму. Чесма је текла нон-стоп и доле је после било овај, сигурно једно два, три цента воде у тој просторији и знам добро, народ је бацао, после вадио из цепова и паре и личне карте, ко није био предао то прије и гледао сам када купе, дошли су неки и купе паре и не зна ни шта је долар, тражи само марке оне старе немачке, а доларе шутирају, не знају ни шта је долар. Ето каква је била војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те прве ноћи, шта се дешава? Ви ујутру, кажете, видите да ти лешеве леже. Јел те прве ноћи има неког убијања, пуцања, извођења неког, јел било то?

Сведок "Осам": Нису, нису, само јесу дошли, тражили на врата ко има још да преда пара, којечега, као наводно неће му бити ништа, нека преда. Неки су предали, неки су оно побацали по оној води, то сам ујутру видео, пара је лежало колико ти Бог хоће доле, што динара, што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да је на камионима, кажете, нисте видели леш неки. Да ли сте чули да је неки леш довежен са вама ту, па је смештен у школу можда однегде?

Сведок "Осам": Да, да, то сам ја видео тај леш, то је било у тој првој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је дошао са вама?

Сведок "Осам": Не, не, није он дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок "Осам": Они су потурили, они су потурили тај леш и рекли, погледајте шта раде Балије са нашијех, а свега су га искасапили, највероватније да је био Муслиман и сав је по лицу изрезан и искасапљен, у ту просторију га убацили. Каже, гледај шта раде Балије са нас. А ја сумњам да је уопште био српски војник, јер је тачно био Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел га неко познавао, тог човека?

Сведок "Осам": Ма, није га могао ни познати, вала да ми је био брат, не бих га познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи први дан било?

Сведок "Осам": Да, да, они су потурили то нама. Није он био у камиону, ми смо њега доле нашли у тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сутрадан сте сада причали, шта се дешава када вас пребацују у другу просторију, како то сада, ко то ради?

Сведок "Осам": Опет има стража, па ми смо ненаоружани, немамо ми ништа, па када немаш џепови изврнути, џепове изврнеш, значи у кога види да је случајно није изврнуо џепова, одмах добије палицу, али свакако ћемо ми сви добити. Из те просторије када смо прелазили у ону просторију, оно испричао сам Вам шта је са мном било, а тако је било и са свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту био неки тај сто о чему сте причали?

Сведок "Осам": Јесте, одмах на улазу, имају једна врата, иза врата значи одмах има сто постављен и овај испитива, а стража је била горе у ћошку, доле је био шпалир лево, стража је десно и доле ови туку, држе крампе, од крампе, од неке палице, нисам ни видео, видео сам, радио сам некада у Русији, само да Руси имају онакве палице и ударају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко за тим столом ту?

Сведок "Осам": Има, тај један у цивилу је седео који испитива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

Сведок "Осам": Да, чини ми се да није имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сада он ту ради?

Сведок "Осам": И он мене пита, јеси ли предао све што си имао. Рекох, све што сам имао, одузели сте ми, рачунао сам и децу и жену. Опсовао ми је матер и пошао да ме удари. Ја сам се онако мало измакао, други ме је саставио и убацио доле међу шпалир и доле ме, ребра су ми била напукла, био сам у полунесвести и ударали су где стигну и тако да сам прешао нама, а ови који су били мени се чини без косе, видео сам да су ударани овде и могао је прст заћи. Углавном, највише по глави и по леђима. То се не може описати, ја мислим да се то, како бих ја рекао, монструми то не би радили и задовољити се, када кољеш овце или пилад не можеш да закољеш, ето они убили за осам дана 700.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви сазнадoste, која је то војска?

Сведок "Осам": Па, не мореш ти, пазите, ја сам Вама рекао, ја сам служио ту војску. Ту је било свакаквих, и са кокардама долазили су, и са црвеним капама, и ове «титовке» како смо ми прије звали, звезде, значи били су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких са белим опасачима?

Сведок "Осам": Верујте, чини ми се да су дошли једанпут, али нису они ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неке надимке, како се они међу собом зову?

Сведок МИЛАН РАБЉЕНОВИЋ: Јесам чуо за онога Мију, Мијо капетан неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај из Тршића?

Сведок "Осам": Да, да, из Тршића, он је рањен у Ковачевцима у ногу. Сада, верујте, већ сам заборавио да ли лева или десна нога и каже лепо нама, ја сам рањен у Ковачевићима, а што ће сам у Ковачевићима, то је муслиманско село етнички чисто, нема ту ни Срба, Србина, рањен је горе и тражио је Тршићане, ко је из Тршића, односно и он је одоздо, познавао је он Тршићане, то је село до села. Ја мислим да их је он побио све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели или сте чули?

Сведок "Осам": Па, изводи човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изводио је?

Сведок "Осам": Изводи из те просторије, па изводи из те просторије, каже ти, ти, зна их поименце, ајде вамо. И изведе у другу просторију и чујеш рафал и хајде ви да очистите тамо. И тако, икс пута је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Мијо?

Сведок "Осам": Тај Мијо. Е када смо дошли доле у Пилицу, дошао је неко на прозор горе, то ћу Вам причати, и каже, нека устане, има ли ко из Тршића. Није устао ниједан. Значи, да су сви побијени тада. А њих је, чини ми се било око педесетак из Тршића

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је тај Мијо обучен, каква је његова униформа?

Сведок "Осам": Па, имао је он, он је био капетан, ова СМБ униформа и капетан су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто, Пиварски, Нишки, Црни, Мрки, тако неке надимке?

Сведок "Осам": Звали су они себе, па није то нико, да сам ја знао да ћу преживети, можда бих ја боље памтио, него њих данас нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте видели неки пушкомитраљез, причали сте тамо, унутра?

Сведок "Осам": Пушкомитраљез је стајао на столу у ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том столу где је овај испитивао или у ћошку?

Сведок "Осам": Не, не, не, него горе у ћошку на десној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поред тог митраљеза, јел био неки војник, нешто?

Сведок "Осам": Јесте, они су имали страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пуцања у тој великој сали?

Сведок "Осам": Ја колико видим и Ви мене видите, ја ћу Вам показати како смо, ако ми почнемо између себе да причамо, каже, главе доле и набијеш главу, а руку горе овако. Први ко дигне главу, значи изводе и убијају, а преко нас шиште они меци из пушкомитраљеза, из оружја и ту су убили двојицу, пошли су из оне просторије, доле је била као једна мала просторијица, тако је мени изгледало и они су пошли доле, па не море, затворено, па су пошли да се убију са струјом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти Ваши неки ту заробљени?

Сведок "Осам": Да, да, од наших заробљених. Пошли су да се убију са струјом и одозго је пуцато на њих и обадва су пала одмах мртва, а све би, чуо сам од других каже да су отац и син, не знам који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који су и шта су?

Сведок "Осам": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту хране, јел било за тих пет дана?

Сведок "Осам": Што се тиче мене, ја нисам јео никако. Они јесу бацали вако, не знам колико хлебова побача, један повисок, ваљда је био задужен за то и некада баци цигара, па узмеш онако дим, запалиш и баце конзерве, а немаш кључа. Значи, немаш са чим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута дневно су тако бацали?

Сведок "Осам": Једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А количински, јел то било довољно?

Сведок "Осам": Количински, могло је појести пет људи, можда и десет који могу лепо да једу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А причали сте нешто, да су после и прозивали. Када је то било, поименично, неке ове виђеније?

Сведок "Осам": То ће бити, јесте, јесте, то ће бити прозивка све ове који су имали продавнице, камионе, који су радили по иностранству, које су они сматрали да имају паре и прозивка је, јер знам за овога Хасана Авдића, да су и њега извели. Нисам вала видео да су га убили, али није се вратио међу нас никада, а он је држао продавницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су они знали ко има продавницу, ко има?

Сведок "Осам": Па, у томе и јесте проблем што, кажете како су знали. Па, знали су то мештани, а одузели су личне карте све, све је то код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко пописивао када су одузимали, од кога, шта?

Сведок "Осам": Не, не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена?

Сведок "Осам": Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок "Осам": Па, шта ће пописивати када је добио личну карту, нису имали потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислила сам на неке друге ствари, шта су од кога узели, сатове неке?

Сведок "Осам": Не, није уопште пописивано ништа. То је била пљачка, једноставно названо, пљачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су звали неке да иду нешто по неко оружје или размену или нешто да изводе?

Сведок "Осам": Па, из мог села су позвали Рамиза да, пошто је он био ловац из Мехмеда, они нису били предали то оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се презивали?

Сведок "Осам": Овај се презивао Синановић, а овај Хасановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Рамиз Синановић?

Сведок "Осам": Да, није се вратио, а овога су водили и предао је оружје и вратили га међу нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел овај Рамиз пронађен после?

СВЕДОК "ОСАМ": Није се вратио, није још пронађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није се појавио?

СВЕДОК "ОСАМ": Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други?

СВЕДОК "ОСАМ": Није, није, па у мене има и отац и брат исто су доле остали у Пилици, нема трага никаквог још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, да, мој отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И брат рођени?

СВЕДОК "ОСАМ": И брат рођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису пронађени нигде, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Нису, има једно чини ми се 11 да је пронађено из мог села. А сад не знам колко је из друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то што су требали да иду наводно по неку дозволу у Сарајево па кажете, како је дошло до тога?

СВЕДОК "ОСАМ": Пазите, ту сам ја знао једнога, међу њима је био Исмет, он је био нека угледна личност, био је координатор тих мјесних заједница, и видио сам и њега, они су тражили 25 људи да иду у размјену за Сарајево, и они су њих одвели. Међутим никад се нису ни појавили, ја мислим да су неки од њих и већ и нађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали неке од тих 25?

СВЕДОК "ОСАМ": Знао сам тога Исмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

СВЕДОК "ОСАМ": Чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел из вашег села?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не из Клисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, из Клисе.

СВЕДОК "ОСАМ": Знам да му је име Исмет, а нешто за презиме нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се они сами јавили или су они баш њих прозвали, њих 25?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не нису прозвали, него само дошли овако кажу ти, ти, ти, ти, ајде вамо у страну и одвели су их, наводно у размјену исто ко што су нас водили за размјену у Оцаке, па после размјена за Живинице, међутим, од тих размјена никад није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте ви проценили да је око 200 људи убијено за тих пет дана, рекли сте ових 25 у Сарајево, па оних 20 се

угушили, па сте видели убијена рецимо ова двојица што су хтели, струјом, па Нурија и његов брат изведени, овај каже заробљени?

СВЕДОК "ОСАМ": Па видите и тих 50 што сам набројао из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а још и тих из Тршића, да.

СВЕДОК "ОСАМ": И изводили су, пазите они су изводили сваки дан и убијали и нако отприлике, пазите, немојте мене држат за ријеч да сам ја реко 200 баш стриктно, него моја је процена негдје 200 људи да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знам. Јесте ли ви чули кад изведу, те рафале?

СВЕДОК "ОСАМ": Па чујеш све, па то је само једна врата раздвајају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју их то просторију изводе?

СВЕДОК "ОСАМ": У ону прву ће су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ону прву у коју сте били смештени?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону мању од те велике у којој седите, је ли?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте могли да идете у тоалет за то време, јел био ту неки тоалет?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте, био је тоалет ту, ишли смо, до душе кад они дозволе, страже, кад дозволе онда одемо у тоалет, али шта ћеш цабе ићи, од чега, са чим ћеш, кад ни једеш ни пијеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту било неко грејање, зашто је било тако вруће, јел било топло време, или унутра нешто радило?

СВЕДОК "ОСАМ": Пазите, па велика је то и сума људи, 700 кад ти затвориш у једну просторију, ја сам имао утисак да је пуштено парно гријање, да нас погуши, ја сам стеко утисак, а дал је пуштано, дал није, не знам, али доста је само да тих 700 људи да се надише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких мештана ту из краја, зворничана, од војске, да су улазили унутра? Ми смо саслушавали неке стражаре који кажу да су били каракајска чета територијалне одбране, па су они значи сви из Каракаја, и они кажу да су улазили ту, неки Шицер, па Видовић Драган, јел ви знате те људе?

СВЕДОК "ОСАМ": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Араповића и тако? Не знате.

СВЕДОК "ОСАМ": Не знам, не знам. Знам само да је ушо један пут Влајко Ивановић, каже чујем хоће да те убију од струје, ако кажете отворићу ја вама орман, али боље вам је да признате, а шта да признамо, ја се питам и данас дан шта је Влајко са тим стио рећи да признамо. И он је отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изашо напоље?

СВЕДОК "ОСАМ": Више га нисам, ја нисам га више ни видио. Е сад, да ли је стио помоћи, да ли је стио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сад долази до тога да ви одатле одлазите?
СВЕДОК "ОСАМ": Па каже, дођу једноставно, каже идете у размену у
Оцаке код Брчког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Оцаке?

СВЕДОК "ОСАМ": Оцаке неке код Брчког, ја то и не знам ни ђе је, само
сам чуо од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то каже?

СВЕДОК "ОСАМ": Они, дође елита њихова, каже полако излазите,
идете аутобуси паркирани, један по један без панике, без ичега, идете у
размјену за Оцаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нису камиони, јел, сад су аутобуси?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, сад су «Дрине транс» аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли то војни аутобуси?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не то је превоз градски, међуградски, како га
зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ви улазите у те аутобусе јел?

СВЕДОК "ОСАМ": И доле до Пилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас до Пилица спроводи, јел има неко да
вас чува, да прати, да улази у те аутобусе или само, или како?

СВЕДОК "ОСАМ": Имаш једнога стражара напријед, и има чини ми се
позади да је један стојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све војска или има и полиције?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, ту није било полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај један стражар из те каракајске чете, да
је било и полиције која спроводи до Пилице?

СВЕДОК "ОСАМ": Пазите, могуће да је био, али ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, ја говорим оно што сам ја видио само, а нећу
ништа да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, добро. Ви нисте то видели, и сад
стижете?

СВЕДОК "ОСАМ": Али сам видео полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте видели?

СВЕДОК "ОСАМ": Али ћу виђети полицију кад будемо се враћали из
Пилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, добро, дотле још нисмо дошли.

СВЕДОК "ОСАМ": Нисмо дошли али то ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад стижете сада тамо до Пилице, јел иде ова
војска иста тамо из Каракаја с вама према Пилици?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, само што је било тих, што су у пратњи били, не знам ја сад ко је био напријед, да ли је било какве пратње или није, али ми смо исцрпљени тих пет дана, могло је дијете да те, једноставно ишамара, могло је радити са тобом шта хоћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви изашли јел остао неко тамо у радионици, у школи, да ли сте видели?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисам, нисам ја видио, ја сам можда око средине тако негде изашао, ушо у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изашли сте напоље. Јел било рањених, јел било повређених с вама у аутобусу?

СВЕДОК "ОСАМ": Па повријеђених нормално, повријеђени смо сви, сви ми повријеђени. Па они су доле пуцали с прозора на нас, ранили су из мог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Да у школи, ранили су тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То споља неко пуцао?

СВЕДОК "ОСАМ": Споља, с прозора. Убили су једнога, дође један каже који прави минаре, неки рекоше овај, он извади пиштољ и три метка у њега испали и оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај што су га убили, да ли га ви знате?

СВЕДОК "ОСАМ": Повисок неки, нешто вичу капетан да је неки, не мереш ти ту, наводно, али сви су они негдје некако сви капетани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли имали неке чинове да може да се види то?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја нисам видио чинова, али се ословљавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, тако се зову. Колико сте путовали сад до Пилице?

СВЕДОК "ОСАМ": Па Каракај, односно Зворник-Пилица је 28 километара, односно Каракај-Пилица 28 километара, па можете за колико аутобус може прећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прошли поред оне циглане у Каракају?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте у аутобусу имали руке, јесте ли нормално седели или сте нешто морали да имате за врат, за главом или како?

СВЕДОК "ОСАМ": У аутобусу ко је сјео сјео, ово је стајало, а забрањено нам је да гледамо напоље кроз стакла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам.

СВЕДОК "ОСАМ": То су нам забранили, немој некога да видим да гледа напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали руке иза главе или сте нормално седели?

СВЕДОК "ОСАМ": Није, држали смо руке доле нормално, нисмо држали у аутобусу, ту је било гужве. У ствари ја нисам држао, а сад да ли је ко напријед аутобуса, ја сам био баш оно на, јел то је био аутобус у који сам ја сјео дуплак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ви кад сте стигли до Пилице јесте ли познали где је сад то, где вас ту смештају?

СВЕДОК "ОСАМ": Па кад смо стигли до Пилице, уставили су аутобус и каже трчећим кораком у кино салу, кино сала, јел знам, нисам ја знао ту Пилицу али знам по онијем камерама што су приказивали филмове, тамо је био један и подијум, и одатле филмови, три рупе су биле горе, е ту је остатак сав стрпан, ту су нас држали три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се ту пребројавали?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисмо се ми пребројавали уопште, није то било више ни важно, није више ни важно било јел ми смо, свакако сматрали чим су побили ове да ће побити и нас. Бар сам ја тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава за та три дана?

СВЕДОК "ОСАМ": За та три дана неки је, неки су долазили, виче јесте ли дали све горе у Каракају, ми кажемо јесмо, каже добро. Знам једна женска да је дошла горе ће се филм приказивао каже ако ми погине брат побићу вас све. Није нас доле нико ни зврчком ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вас нико тукао јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел улазио неко унутра?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте улазио унутра, баш кад смо требали да идемо дошли су, каже идете у размену за Живинице. Исти случај, немојте паничити, ја сам упао у прву туру од тога камиона двотонца, дал је двотонац, тротонац, нисам ја толико гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то војни камион или неки цивилни?

СВЕДОК "ОСАМ": Није, не бих рекао да је војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико кад сте изашли напоље, јесте ли видели колико је било тих камиона паркирано?

СВЕДОК "ОСАМ": Само један тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један?

СВЕДОК "ОСАМ": И знам добро каже, како излазимо име и презиме, име и оца, и пише тај што сједи за столом име оца, и стварно ја сам се био обрадовао реко чим говорим име и презиме, име оца, стварно идемо у размјену, јес врага, оно до Каракаја и до Герине кланице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај што пише, јел он неки војник или цивил?

СВЕДОК "ОСАМ": Па верујеш нешто нисам ни обраћао пажњу, шта знам, од онога, од радости чини ми се, па није ми било ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ушли у камион, ви сте тамо у оној, јел тако, на оном сандуку назад? Јесте ли видели ко вози камион?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има пратња, да ли има војске, ко?

СВЕДОК "ОСАМ": Пратња је била, ко је возио не знам. Камион је имао цераду, на једном мјесту церада није била зажњирана, није протурана кроз рупу. И одатле пошто сам ја међу задњим ишо, и знам добро кад каже 64 доста ти је. Провиривали смо кроз ону рупу и видели смо пратња и заставу југословенску, оно бивше Југославије застава и полиција за нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква кола?

СВЕДОК "ОСАМ": Полицијска она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она плава?

СВЕДОК "ОСАМ": Плава, плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која марка?

СВЕДОК "ОСАМ": Вала ми се чини све да је онај што га зовемо «кец», «стојадин».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један ауто такав или више?

СВЕДОК "ОСАМ": Један је био позади, напријед ја нисам видео напријед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има ону ротацију или нешто?

СВЕДОК "ОСАМ": Имао, имао ротацију. И доле до Каракаја и они су оставили камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ви сте мислили да идете тамо, јел, за?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ми смо мислили сто посто да идемо за Живинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Живинице.

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да то није тај пут или кад сте схватили да не идете?

СВЕДОК "ОСАМ": Па видећемо зато што схватили смо кад није кренуо из Каракаја десно према Тузли, него је кренуо према Техничко-школском центру па има доле један пут завијао, па има надвожњак и испод њега, и тамо у поље према Дрини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте ли знали шта ту има, шта има ту?

СВЕДОК "ОСАМ": Па не, откуда смо ми знали, немамо ми везе ће ћемо, ајде после кад ми је рекао овај течих, каже јој, па напољу каже све побијено. Знали смо да и нас то следује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад вам је то рекао?

СВЕДОК "ОСАМ": Кад је камиончић улазио у рикверц према вратима, он је угледао напољу те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред те куће?

СВЕДОК "ОСАМ": Испред, испред, сад кога су ту убијали прије нас, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли ви видели те лешеве?

СВЕДОК "ОСАМ": Па камион ће прићи можда једно два, три метара од врата и наредили су једни десно, ја сам међу првим свакако пошто сам био позади, у прву просторију десно, остали су отишли у оне просторије, дошо је војник, сматрам да је војник, значи висок, овај, имао је куштраву косу, капу, СМБ униформа, имао је пушкомитраљез онај мањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву капу је имао?

СВЕДОК "ОСАМ": Имао са звездицом. И реко је само лице зиду, и с рафалима. Ја сам се држао са једним рођаком за руку, пао сам доле, немам појма ни данас дан како сам пао. Знам кад је престала пуцњава побили и овамо и онамо, видим не боли ме, она крв до душе испод мене има један и сливник, има, ја мислим да то остављено доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је ушло у ту просторију десно?

СВЕДОК "ОСАМ": Око двадесетак, није ту било времена да се броји али мислим да је било око двадесетак. А остали су у друге просторије. И знам само кад је један био рањен у доњи део тијела, молио да га убије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел та војска још ту, тај млади војник?

СВЕДОК "ОСАМ": Отићи ће они, кад су побили и сматрали да је све побијено, отишли су, каже пали камион и идемо по следећу туру. И упалили су камион и отишли и они кад су отишли, ја сам онда устао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само један камион је дошао том приликом?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, али ће доћи у току дана још два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Тај исти један?

СВЕДОК "ОСАМ": Тај исти један камион. Јали, знам да је он зато што су рекли пали камион идемо по следећу туру. Ја сам се одатле извукао, побјего онамо према Дрини, чекао мрак, прешо пругу ону што воз иде и упутио се пут Сапне према слободној територији, међутим кише су падале па неће упаднем до главе у вир, неће, тако да сам изишо и залутао сам после ту ноћ, знам само да сам ујутру наишо на један тенк доле код ушћа, ће се улива Сапна у Дрину, био је доле, била је нека кућица, и ту сам нашао једнога човека убијен, био је Саво фармер. Ја већ је почело да се расвитњаје, било је једно сијено садивено, ја сам у оно сијено ушо и сакрио се, ту сам цијели дан био у сијену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ други дан, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, да, сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она прва ноћ, а претходне ноћи како сте?

СВЕДОК "ОСАМ": То сам лутао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре него што сте, одакле сте оне две туре рекли још да сте видели или чули да довозе?

СВЕДОК "ОСАМ": Одо ја тамо, ја сам побјего до Дрине, знате и сад не видим ја камионе, него чујем ја пуцњаву, чујем кад дође тај камион и пуцњава, исти враг што су радили са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не видите колико камиона дође?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не, само чујем ње дође камион и чујеш рафале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ОСАМ": И чујем опет како оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неке лешеве ту после, ту јесте ли могли да видите с тог места кад оду по другу туру?

СВЕДОК "ОСАМ": А не, нисам ја сам побјего, сакрио се тамо у, ње ни лисицу неће убит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад сутра кажете кад се разданило, шта сад радите?

СВЕДОК "ОСАМ": Био у том сијену, сакрио се у сијено, цијело вријеме сам био ту, и пролазе крај мене, ја сам себе замаскирао толико у сијено да нису примјетили да има. И кад пролази са мене, овај каже знам каже, е каже Цане, ословио га Цане, сад који Цане, шта ја знам. Каже ево ње сам ја био, е ње је био он, каже пуцао сам и убио га, а овај виче што га ниси заклао, па каже шта ћу га заклати мртве. И тако је он долазио једно три пута фалио се некијем, тим својијем одакле је пуцао, како је убио, значи била му је дика што је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то близу ту, те клаонице, то где сте ви у сену сакривени?

СВЕДОК "ОСАМ": Па шта знам, можда два километра, можда, нисам, ту ми је био први пут туде да ходам, значи нисам ишо туде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а тај Цане кажете он је два километра отприлике ту се хвалио да је убио тог од кланице?

СВЕДОК "ОСАМ": Што је имао, фармер био сав, и горњи и доле фармирице и горњи дио горе фармер био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Цане тако обучен јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или тај што га је убио?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не, тај што је, ја. Али нисам ја видио како је овај обучен, ја сам био у сијену, па само чујем глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули како га зове. А где сте видели утоваривач овај за лешеве, кад је то било?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја ћу кренути после, кад се смркло поново, надајући се да ћу прећи доле према селу, међутим ја сам залутао, окренуо сам се контра, изгубио компас, оно што се каже, ја сам се вратио поново горе, и

сакрио се у једну кућу, и одатле сам посматрао кад је утоварао багер те, и видим само кад узму неки камион, и само преко страница, страница ради, доле закачи, значи није онај горе церада, него само преко страница, ђе су вукли ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то багер био?

СВЕДОК "ОСАМ": Није багер, утоваривач, то многи гријеше ту кад ме питају, није то багер, то је утоваривач, онај што товари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што има ону кашику јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Кашику, ја да, што се утовари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали ви то возило по Зворнику раније, одакле је то, јел то из неке фирме или војно возило?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисам, мени се чини да је био жут, чини ми се да је био жут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао такве утовариваче, јел знате?

СВЕДОК "ОСАМ": Не знам, не знам, ја оно, ја сам вама рекао ја сам отишо у 17 години у Београд, и тако да, да сам ја, да је којим случајем остао неко жив, ови што су радили по Каракају, по Глиници, по, онда вам могу све рећи, кога је видио, јел знали су их, али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је возио тај утоваривач, јесте ли могли да видите ко сад то ради?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисам, ја сам био мало подаље, нисам мого познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели да ли је то војска, да ли су цивили, чиме су дошли?

СВЕДОК "ОСАМ": Па вала ми се чини да су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су се довели, да ли сте то видели?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисам, нисам, само сам видио кад су цераде, соји утоваривач, разумијете, и он навлачи цераде. Сад да ли је то било комунално, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а на који, рекли сте да је камион био цивилни на који су?

СВЕДОК "ОСАМ": Цивилни, цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилни камион?

СВЕДОК "ОСАМ": Цивилни, колико сам ја мого да примјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То где стављају лешеве, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Стављали, како се зове камион, сандучар она што га ми зовемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сандучар. Јел имао неку ознаку да ли сте видели то?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисам, нисам видио ознаке, било ми је подалеко, тако да нисам ни примјетио, овај, видио ни ко је, ни. Само сам видио кад затварају одозго цераду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви кад сте се извукли испод тих лешева у тој просторији где сте стрељани, јесте ли ви могли да видите у оне друге две просторије шта је тамо, шта се тамо догодило, у кућици?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ја сам био у свијести, они су прво овамо побили нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у вашој.

СВЕДОК "ОСАМ": Ја сам био у свијести. Јесте. Ја сам био у свијести кад су они престали ту да пуцају, ја сам дошо к себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли пуцали у друге две собе, јесте ли то чули?

СВЕДОК "ОСАМ": Па одма су отишли и у друге собе онамо и пуцали, исто побили све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад се ви спашавате, кад излазите одатле, јесте ли ви провирили у те друге две собе?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте, значи још сте то лутали, до 12., док сте на крају прешли коначно, до 12. јуна?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, 12., сам прешо коначно, јел одатле сам другу ноћ опет кренуо истом трасом којом и први пут, само сам себи сад после узео оријентире неке, исто сам побјего онамо Дрини, био сам ја пошо да пређем Дрину за Србију, али је Дрина надошла, да ли су пустили брану, дал, тако да нисам успио. И дошо сам до моста доле, доле је била војска, ова регуларна на мосту. Видио сам и онога војног пса, и ја сам сачеко ноћ и после сам морао заобић, нисам смио да одем испод моста, пошто је мост био освјетљен, отишо сам, заобишо и после отишо доле на ушће, узео себи оријентире, и прошо кроз да ли је Челопек, да ли је Тршић, али мислим да је Челопек, кроз по кућа ја сам прошо њихових и горе се упутио у једну шуму. И прошо сам горе у ту шуму, горе сам преспавао у једној њиви, није њива него шљивак, уза шљиву се прислонио и онако спавао и размишљао куд ћу даље, шта ћу, и решим да кренем кад се развиди у току дана. Кренуо сам у току дана и налећем на ту патролу неку, кад сам налећо на патролу, један ме је заробио уствари, а двојица су била горе на једном трепету, руке увис, ја сам диго, правим се да идем из Београда, и дошло ми је у главу да се сјетим, један је са мном био у војсци оној бившој из Табановца, реко био сам код њега и реко ми да идем овде, а овај каже што ме је заробио, био је младић, можда 20 и кусур година, а двојица су били старији, и имао је малу моторолицу, моторолица која није могла са тога мјеста да довати Кризни штаб, каже одо ја на оно брдо да пита Кризни штаб шта ћемо са њега. Е па мислим сам у себи, па ја бјежим одоздо шта ћете питат Кризни штаб, и он је

отишо, и ја сам чичу једнога заваро, реко чича знаш ти мене, ја сам био долазио у лов, био си са мнош, пио, сједио, мезетио, реко ја би тебе пустио болан, па каже и ја би тебе пустио али ћу добит метак у чело. Реко, пошто нећеш ти мене пустити ја имао једну кесу у којој је била моја јакна и ципеле у тој кеси, бацио кесу на њи и низа шуму, побјего сам можда 300 мјетара, можда и више, онда сам чуо два пуцња, да ли су пуцали у вис, или су за мнош, а углавном нисам чуо. Е тамо ће ми поново направити засједу, ће ће ме и ранит, побјего сам и наки рањен, направио им, што се каже ко зец кад се сакрије, сакрио сам се, нису ме могли наћ, један је био плашљив, један није, јер ја сам побјего једним путићем, па сам кренуо уз поток, па сам се вратио према њима, само до тог путића 10 метара и залего, а они су долазили дотле, и онај оће да закоље, овај виче, па видио си да је рањен, искрвариће, нема од њега ништа. Ајмо ми тражит горе височије, горе је он пао. Они су горе, ја се окренем поново сад према Каракају да им забацим траг, и доле сачекам да сване, односно да падне мрак и упутио се и прешо горе ће је била под контролом Босне и Херцеговине војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли тамо овим истражитељима да је у те три туре убијено по вашој процени око 190 људи, то би било та три камиона, ако су били исто натоварени колико сте и ви, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја сам реко да је у камиону у ће сам ја био 64, значи три камиона по 64, значи то ти је, сад да ли је било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате колико их је још остао у дому, тамо, онда?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ја даљу ситуацију о њима не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је с њима било?

СВЕДОК "ОСАМ": Чуо сам, наводно, чуо сам да је неки причао по Аустрији да су побијени у Брањеву, Брањево је доле код Пилице једно мјесто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то чули за '92., или за '95., кад су убијани исто у Дому културе.

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не, '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате да су и '95., убијани ту исто у Зворнику?

СВЕДОК "ОСАМ": Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "ОСАМ": Па добро то су из Сребренице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па реко да нисте то нешто помешали?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не, нисам помијешао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ОСАМ": Јер је један био у Аустрији који је дошао отуд из Аустрије '92., и њему је причао неки доле из неког села, каже да је видио

да су му поклали све за Бајрам, Бајрам је био 11., каже сами потуривају главе, да је он гледао из шуме, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту убијени?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја, ја, ја тог човјека не знам и овај му заборавио име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте тамо исто да је и Вејсел Хамзић преживео био?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега видели ту негде, како се он спасао?

СВЕДОК "ОСАМ": Па вјерујте да ја нисам са њим био уопште у контакту, само знам да су ми причали у том селу, засеоку кад сам ја дошао, каже па дошо је још један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ви значи чули да је и он?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја, онде горе кад сам ја дошо у Засеок, каже па има још један, када сам ја њима испричао шта је било, па каже дошо један исто каже прича ко и ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и тај био у Пилици или само у школи?

СВЕДОК "ОСАМ": У Пилици. Па исти дан је он побјего кад и ја, није побјего него је отишо, остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту с тим мртвим?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај после погинуо, јесте ли чули?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте, погинуо. Ја би волио да није погинуо, да и он посвједочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли ви сада знате ту са вама у тој соби где сте стрељани, ко је још ту убијен?

СВЕДОК "ОСАМ": Знам из мог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Помињали сте имена?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, да четворица њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Смаиловић јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, то ми је течих, а ови су ми амицићи, тај Хамзић рођак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзић овај?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови Хасановићи?

СВЕДОК "ОСАМ": Од браће, од два брата дјеча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то Сејдо и Мурадиф?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте причали у Хагу?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, да, они су били самном заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате име оца од Мурадифа и од Хасановић Сејда?

СВЕДОК "ОСАМ": Знам, Алија и Мујо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мујо је од Сејде?

СВЕДОК "ОСАМ": Сејде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Алија од Мурадифа?

СВЕДОК "ОСАМ": Да. Нађени су они, сва четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Сетили сте се и неких пет људи који су убијени у оној првој просторији, тамо сте причали, Рамиз Синановић, то је оно што сте и нама мало пре рекли, јел тако?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, да, ту сам ја реко, тај је Осман, Рамиз, Рустан, Нешад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Нурија и Авдо, јел Јашаревић.

СВЕДОК "ОСАМ": Да, Нурија, Авдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хасан Авдић?

СВЕДОК "ОСАМ": Хасана су исто одвукли, али није се вратио, ја нисам чуо пуцњава да је он убијен, али нема тог човека, али су га нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега су нашли?

СВЕДОК "ОСАМ": Нашли су и њега мртва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а од оних 25 што су наводно отишли у размену, једно име сте се сетили, јел се сад сећате ко је то био?

СВЕДОК "ОСАМ": Исме Ахметовић, сад се сећам и презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте причали истражитељима и имена људи који су били из ваше породице, из вашег села, и презимена, па сте помињали та презимена, јел можете сад да нам кажете ко је све од ваше ближе и даље породице био прво затворен?

СВЕДОК "ОСАМ": Па кад узмем ту сад из мог села, чини ми се да је 39 у списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само из вашег села одведени?

СВЕДОК "ОСАМ": Да. Од тих само чини ми се да један није био фамилија. А све су то амићи, отац, брат, амићи, течићи, и рођаци, нако мало даљни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко од тих 39 осим вас да је преживео?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. А да ли знате ко је ексхумиран од тих породица, ви сте помињали презимена, Хасановићи, Јахићи, Синановићи, Омеровићи, Хамзићи, Ибрахимовићи, Муратовићи, Смајловићи, јел то тако?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, да, све тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све ваши од тече, од стрица?

СВЕДОК "ОСАМ": Све, све, осим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неки осим ових за које кажете да су ексхумирани који су на списку, да ви знате још од ових неких да сте ви сазнали у међувремену, обзиром да сте тамо сад на том подручју, дал су ексхумирани?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ја реко мало прије да их има чини ми се 11.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно да је 11 ексхумирано?
СВЕДОК "ОСАМ": Има и ова четворица су нађена, што су била
стрељана самном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ови из.
СВЕДОК "ОСАМ": Значи нађени су, и укопани су у селу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК "ОСАМ": Има Бериза Муратовића, Издриза и малога онога
Сенада, они су укопани у Мемићима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Муратовићи?
СВЕДОК "ОСАМ": Муратовићи. Имаш Хасановић Хасана укопан у
Шетићима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од Јахића јел има неко?
СВЕДОК "ОСАМ": Има, Ејуб је био. Од Ибраимовића Осман.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац?
СВЕДОК "ОСАМ": Хасип.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од Јашаревића, јел знате да су Нурија и Авдо
ексхумирани?
СВЕДОК "ОСАМ": Јесу, јесу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од Хасановића кажете овај само Хасан, јел?
СВЕДОК "ОСАМ": Мурадиф, Сејдо, Хасан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има Хасановић Фетија, Хусеин, Фехим,
Муриз, дал те знате?
СВЕДОК "ОСАМ": Пазите, то су из Клисе, тај Фетија и Муриз, и они су
ексхумирани исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су из Клисе.
СВЕДОК "ОСАМ": Али су из Клисе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи од Синановића има ли неко да је
ексхумиран?
СВЕДОК "ОСАМ": Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А од Омеровића које ви познајете?
СВЕДОК "ОСАМ": Зеир, син му, како му беше име, има му ту и син.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Зеира?
СВЕДОК "ОСАМ": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате Фетију Омеровића, дал сте
знали? Његова ћерка Амира каже да је он на Црном врху ексхумиран.
СВЕДОК "ОСАМ": Да то није Хасановић Фетија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде Омеровић, има Хасановић, то је други.
СВЕДОК "ОСАМ": Не, не знам, то није из мог села.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?
СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Омеровић Мијо, Един, Сафет, Беган, Сулејман, јесу ли то из вашег села?

СВЕДОК "ОСАМ": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису, добро. А од Хамзића има ли неко да је ексхумиран а да је из вашег?

СВЕДОК "ОСАМ": Има од Хамзића Хасим, из мог села, а Асим и Хруста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они нађени?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Асим и?

СВЕДОК "ОСАМ": Хрусто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрусто?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име оца од Асима?

СВЕДОК "ОСАМ": Абид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Абид. А име оца од Хрусте?

СВЕДОК "ОСАМ": Ислам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они су нађени?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од Ибрахимовића, Осман, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има ексхумираних још доста, да ли ви још неког Ибрахимовића знате да је ексхумиран а да је из ваше породице или из села?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не знам, из Ибрахимовића има их свега колико ја знам двојица заробљених, један је ексхумиран, један није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ми на списку имамо да је ексхумиран Мухамед Ибрахимовић, Изет, Елвир, Химзо, Јасмин?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, то нису из мог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису из вашег села?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ви причате само из вашег села?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, из мог села причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Муратовићи, значи ова тројица, јел тако?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муратовић Идриз, Сенад и Бериз, да.

СВЕДОК "ОСАМ": И Адем Муратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел он ексхумиран?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адем?

СВЕДОК "ОСАМ": Адем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Смајловић и Смајо, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Смајо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Исмет? Мислим да смо и њега.

СВЕДОК "ОСАМ": Који Исмет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смаиловић Исмет?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, није он из Шетића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није из Шетића?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било истих презимена у више села?

СВЕДОК "ОСАМ": Ма било, ја шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "ОСАМ": Има Хасановића у Сребреници, има у Братунцу, има у Зворнику, има у Клиси, има, нема ђе их нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали неке Мајловиће, из ког су они?

СВЕДОК "ОСАМ": Они, ти Мајловићи су из Дураковића, тако се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из села Дураковић?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, и ови Ђулићима припадају, тако, мислим мјесне заједнице Ђулић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оптужници пише да су се смртно угушила више лица. Ви сте рекли за нека имена, међу којима су и Грахић Салих, Грахић Мурадиф, Селимовић Авдија, Смајловић Енвер, Јашаревић Мирсад и Мајловић Енез. Да ли ви ове друге знате, од ових које ви нисте помињали?

СВЕДОК "ОСАМ": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ове не знате, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква вам је била храна у Пилици, је ли ту било хране више или мање?

СВЕДОК "ОСАМ": Била је боља него у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боља?

СВЕДОК "ОСАМ": Боља је била него у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је ту било неког ВЦ-а, унутра у сали или напољу?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било напољу?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте било напољу, али оно што сам ја вама реко, ниси са чим имао да идеш у ВЦ, мада су они дозволили, само не знам који дан, дошли су и каже има вањски ВЦ и ко је тио да оде он је и отишо, и тако се и вратио у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није било први дан јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја нисам излазио, не ја нисам излазио, не знам, знам само да су излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то није било од почетка или је било од почетка, тај вањски ВЦ?

СВЕДОК "ОСАМ": Па био је он од прије, само чини ми се да су други дан, ваљда је неко тражио, молио, па су они после дозволили један по један, и кад се овај врати ајде следећи, значи не у групи, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте помињали да вам је тамо у радионици неко тражио, бацао неку беретку црвену, па да ви љубите, ко је то био?

СВЕДОК "ОСАМ": Па који је био, ми смо доле, тај што је бацао беретку и они су нас наћеривали да пјевамо Дражине пјесме, од Тополе па до Равне горе, и које какве, ако виде некога да не мрда устима, изведу и убију. А ту црвену беретку смо морали љубити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули за Зворничку бригаду српске војске?

СВЕДОК "ОСАМ": Вјерујте ви мени, ја уопште нисам задужио пушке у току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. да ли сте ви чули, или имате неко можда и непосредно сазнање, да ли је неко из власти долазио било у Пилицу, било у Школски центар да обиђе те људе, вас то јест затворене ту, да ли вам је нешто?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја сам један пут свега видио као бајаги дођоше неки у бјелим мантилима, али нису они прегледали никога, него само што су ушли и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неки доктори јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ја, али нису прегледали никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А некога из власти, неки виши орган?

СВЕДОК "ОСАМ": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко из власти?

СВЕДОК "ОСАМ": Нисам ја њи ни познавао ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки новинари можда или неки Црвени крст, нека комисија, нешто?

СВЕДОК "ОСАМ": Нико, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико.

СВЕДОК "ОСАМ": Нису радници медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нешто можда чега се сећате? Јесте ли ви уопште у Пилици изашли за та три дана из те сале, кино сале, напоље?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само онда кад су вас водили да, кад су пописивали?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, тад кад сте изашли, да ли сте тад могли да учите ко је ту стража, ко чува вас ту у Пилици, у Дому, јел има стража напољу, или унутра, или где?

СВЕДОК "ОСАМ": Један по један је излазио, излазиш и човек пита тај, каже име и презиме, име оца и годиште. Па ја од радости вјерујте нисам ни гледао ни лијево ни десно, јер сматрао сам стварно сам сматрао, чим им и годиште дајеш и датум рођења и да идеш у размену, међутим није се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања јел има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих се само сведоку захвалио што је смогао снаге да дође и да сведочи пред овим судом. А питања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Нема јел? Имате, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Где живите данас?

СВЕДОК "ОСАМ": Живим у мом селу.

НАТАША КАНДИЋ: А јел примате пензију неку?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

НАТАША КАНДИЋ: Колико година имате радног стажа?

СВЕДОК "ОСАМ": 22.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте све радили?

СВЕДОК "ОСАМ": Радио сам у «Градитељу» у Београду и «Трудбеник» Београд.

НАТАША КАНДИЋ: А јел можете да нам кажете јел постоји неки разлог зашто нисте хтели да дођете данас у?

СВЕДОК "ОСАМ": Постоји. Нисам смио да вам будем искрен, нешто ме, не знам, једноставно сам се плашио да дођем.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. изволите.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине под бројем «осам», ми смо се видели тамо на тој реконструкцији, ја сам био тамо са вама кад смо били са судијом, па бих вам ја пар питања неких поставио. Ви сте рекли да сте рањени, значи ту негде почетком јуна, како ви рекосте 12., сте прешли у село Засеок, јел тако?

СВЕДОК "ОСАМ": Тако је.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А где сте рањени, у који део тела?

СВЕДОК "ОСАМ": Рањен сам у десни бут, или овај дио овде.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел то била нека прострелна рана, или како, можете ли мало да нам опишете како је то изгледало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, то је после док је бежао, нема везе са школом.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Прострелна рана, јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, прострелна рана, није закачило кости углавном кроз месо прелећело.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А јесте ли кад сте дошли у тај Засеок, у то село, јесте ли нашли вашу породицу, децу?

СВЕДОК "ОСАМ": Породица ми је пребачена, ја сам мало прије рекао, они су транспортовани у Мемиће и тамо је била линија разграничења, па су онда ишли пјешке, па су доле у Дубравама неђе били, а ја кад сам прешо, они су били у Дубравама, ја сам отишо у болницу, и тако преко овије, шта ја знам, ти неких.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли били у болници у вези те повреде? Јесте.

СВЕДОК "ОСАМ": Био сам ја, зато што су ми била и ребра напукла, и та повреда, и био сам неђе око мјесец дана.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Месец дана. Имате ли неку медицинску документацију у вези тога?

СВЕДОК "ОСАМ": Имам.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А у којој сте болници били?

СВЕДОК "ОСАМ": Ту је био један одјел са Градине, био сам на Градинина преглед, али сам био доле у некој.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А не, не, у место у ком сте били?

СВЕДОК "ОСАМ": Тузла.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А у Тузли?

СВЕДОК "ОСАМ": Тузли.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: То је Градска болница у Тузли?

СВЕДОК "ОСАМ": Да, да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, мени је мало нејасно остало, кад сте објашњавали онај долазак сам у тај Техничко-школски центар Каракај. Ви сте рекли ако можете мало да нам то објасните, да сте довежени са камионима, јел тако?

СВЕДОК "ОСАМ": Тако.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И да су ти камиони имали како ви рекосте оне киштре неке, значи странице?

СВЕДОК "ОСАМ": Странице, јесте.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И да нису биле мердевине кад сте силазили?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па јесте ли скакали?

СВЕДОК "ОСАМ": Скакали.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми, јесте ли скакали на бетон, на траву, како је то изгледало?

СВЕДОК "ОСАМ": На бетон доле тај, шта је био, бето, асфалт.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па јел било ту повређених људи то је велика висина, колика је та висина?

СВЕДОК "ОСАМ": Па шта ја знам колика је висина, па није то бог зна ни висина можда два, три метра, ту негде.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Са три метра сте значи скакали на бетон?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не знам ја висину ову што сам вам реко, не знам ја тачно висину, само знам да су странице биле до метар, и сад колико има одоздо на тим камионима, да ли има метар и доле или метар ипо не знам, али који су били мало неспособнији, разумијеш, они су повређени били и они су добијали успут, који не могу да трче.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи да закључимо, скакали сте са врха камиона, затворених страница на бетон доле?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја, па неко се укачи за страницу па се спусти, неко.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми сад, кад сте ушли, ви сте рекли да сте ушли у две просторије, са десне стране.

СВЕДОК "ОСАМ": У једну прву просторију.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: У једну.

СВЕДОК "ОСАМ": А сутрадан у другу.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па сте провалили у још једну, тако сам вас ја схватио, јел тако?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте, јесте, ту смо нашли воду.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли сви ушли у ту једну просторију са десне стране, и како се то дешавало, ви сви из вашег камиона или из свих осталих камиона, како је то, мало нам опишите то?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ми смо, ја сматрам да су били сви, јел чим је ујутру 20 оно, нисам ни ја.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, кад сте дошли, молим вас, немојте после закључке, кад сте ви дошли?

СВЕДОК "ОСАМ": Знам, знам, знам ја шта говорим.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад сте ви дошли, јесте ли били први, други камион, колико је било камиона и где сте ви ушли и да ли је после вас још неко улазио у ту просторију с десне стране? Мене то интересује.

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не, не, није, ми смо само оно који смо довучени одоздо, у ту просторију сви стрпани.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи из вашег камиона само сте ушли у десну просторију?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не, сви смо ми ушли, па нас је било 700, око, нисам ни бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега ја не видим чему ова питања, па нису сигурно могли сви од једном да њих 700 стану у ту малу просторију. Има хронологија, па су прелазили у велику па тако даље.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па нема хронологија, ја сам био тамо на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта сумњате, да је човек био тамо, или шта, не разумем, уопште не разумем.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не сумњам ништа, ја питам човека, хоћу да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али чим му поставите питање он почне да говори, ви кажете значи, немојте закључивати уместо њега.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па дозволите ми да поставим питање, што се плашите ових мојих питања, то сте ви требали да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се плашим ваших питања?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не може у 30 квадрата 700 људи судија да стане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он то ни рекао да су одједном сви ушли, тих 700 људи, одакле вам та?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ви сте били господине.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па зато питам да расчистимо, нисте ви то расчистили судија, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ту сад?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па јако је важно, видећете зашто.

СВЕДОК "ОСАМ": Па ви сте господине били заједно са мном у.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па ви забрањујете да ми постављамо питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Не, могу да вам дозволим, али могу и преко суда, реците изволите.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па ево преко вас ћу, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било да ли сте свих 700 били у тој првој просторији.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није то питање било, немојте да ми изврћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте то закључивали.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисам то реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо питање.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Изврћете моје питање, нисам тако реко. Ја сам реко да ли су они који су дошли са његовим камионом ушли у ту десну просторију и каква је следећа процедура била, да ли су сви који су долазили, колико је камиона било да нам објасни, то је моје питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он видео, значи колико је он видео, ја сам га питала.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је видео, рекао је три камиона, друге није видео.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте га питали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друге није видео, он је рекао да је видео три.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекао је три камиона у селу тамо, а не кад су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја питам кад су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад сте дошли шта сте видели?

СВЕДОК "ОСАМ": Није проблем одговорићу.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ал да се ми не расправљамо, нека он каже.

СВЕДОК "ОСАМ": Сви смо били у тој просторији, а колико људи море стат, то би ја вама питање поставио, ми смо пресовани ко сардине човече.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи сви сте били у просторији с десне стране?

СВЕДОК "ОСАМ": Сви.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сад ме интересује.

СВЕДОК "ОСАМ": И пробили просторијицу ону малу и нашли смо воду.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кроз малу, нисам вас чуо, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробили у малу и нашли воду.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И нашли воду. Е сад, колико времена проводите у тој просторији?

СВЕДОК "ОСАМ": Од довођења све до ујутру.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: До ујутру?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И излазите сад у велику просторију?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел сви излазите?

СВЕДОК "ОСАМ": Један по један, човече.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па добро, један по један, али .

СВЕДОК "ОСАМ": Не знам што постављате.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Један по један. А реците ми где су били ти лешеви што сте ви рекли?

СВЕДОК "ОСАМ": У првој просторији она први дан што смо дошли.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ту где сте значи целу ноћ боравили, ви сте боравили са лешевима јел?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте, јесте, ето ту, ту.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е а шта је било са тим људима, како је дошло до тога да они што кажете поцркају?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ја сам имао утисак да су чак укључили парно гријање, мени се чини да је судија мене то питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су се угушили.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, он је рекао кад је изашао видео је лешеве, али је оценио око 20, па мене интересује, значи он је био у тој просторији да нам објасни како је то?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја сам био у оној малој просторији где смо пробили воду, и по томе сам знао да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово неће да уђе у транскрипт пошто причате и ви и оштећени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Начин испитивања овог сведока је заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и ја сам то већ констатовала.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па није начин испитивања, то су питања, није то начин испитивања, ја постављам питања, а ви можете да забраните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви господине видели тај моменат кад су ти људи умрли?

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: То да нам објасните ако можете?

СВЕДОК "ОСАМ": Па нисам ја видио, него само кад сам ја изишо из те мале просторије и ишо околу да обиђем, да дођем, гледам у ону просторију и видио сам лешеве како леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. ајмо даље.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па значи видели сте само лешеве, јесте ли видели да је неко некога убио, да се угушио, да је умро природном смрћу, ја то управо вас питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам питала, рекао је нико их није убио, само је видео да на крају леже мртви, угушени, а можда је неко и.

СВЕДОК "ОСАМ": Угушени људи.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А како сте закључили да су угушени, ја то питам?

СВЕДОК "ОСАМ": Па нису пуцали ту, ја причам угушено, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што није пуцано.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А откуд ви знате да су они угушени, ја вас то само питам?

СВЕДОК "ОСАМ": Па мртво лежи јадан не био.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сад извините мало да се вратимо на ову Пилицу. Ви сте рекли да сте пет дана били у Каракају, три дана сте били у Пилици, па сте 12., дошли у Засеок, значи од 08. до 12., сте лутали ту, скривали се и?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И рекли сте да сте сутрадан кад сте залутали па сте се опет вратили на исто место и онда сте помињали онај утоваривач, судија вас је питала?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел тако. Интересује ме, колико сте ви били удаљени од тог места, и да ли можете да нам објасните са које стране и где сте ви то посматрали, да ли према Дрини доле или вамо више према путу за Каракај, или према Каракајском путу?

СВЕДОК "ОСАМ": Ја не знам што ми постављаш то питање кад си био са мном, кад сам ја објаснио ће сам ја био и одакле сам посматрао, а колико има метара, ја нисам мого да измјерим.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па отприлике, оно сте прво рекли да сте били око 2 километара кад сте чули звук камиона, али ме интересује, ово нам нисте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је чуо звук камиона са два километара, него да је чуо овога да говори Цане како је убио некога, то је било.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па јесте судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, два километра од Герине кланице рекао је да је био кад је чуо овај кад говори Цане ту сам га убио. А није рекао.

СВЕДОК "ОСАМ": То је било два километра, не, не, то је било два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао да је чуо камионе с два километра.

СВЕДОК "ОСАМ": Камионе сам ја чуо онде на 300 метара до 500.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ОСАМ": А ово два километра што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим вас. Питање је, бранилац вас пита да ли можете приближно да определите кад сте видели утоваривач, то сте гледали из оног сена, ако се ја добро сећам, можда и не?

СВЕДОК "ОСАМ": Не, не из сена, ја сам се био сакрио у једну кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Из куће, сакрили сте се, да.

СВЕДОК "ОСАМ": Сакрио се у једну кућу, и из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има од те куће до утоваривача, да ли ви можете да се сетите?

СВЕДОК "ОСАМ": Ево ајде слободна процена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, наравно.

СВЕДОК "ОСАМ": Можда 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: 300 метара, али нисте ми објаснили положај, одакле сте то гледали, ја сам вас питао, да ли сте били према Дрини, према путу за Каракај, с које стране сте то посматрали?

СВЕДОК "ОСАМ": Према Дрини, има село горе, показао сам ја теби, ја сам чини ми се теби показао, лично показао ти руком одакле сам гледао.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па јесте, али било је ту низ неких.

СВЕДОК "ОСАМ": Из ког правца.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Недоумица, зато вас ја питам, да ли је око те клаонице била бетонска ограда?

СВЕДОК "ОСАМ": Јесте.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте?

СВЕДОК "ОСАМ": Па видио си је.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колико је та бетонска ограда висока?
СВЕДОК "ОСАМ": Па са ове стране можда једно 50, а тамо има и метар
ипо кад скочиш.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи видели сте и поред бетонске ограде те
утовариваче како товаре те лешеве?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ја сам туде побјего човече.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па знам ја, ви сте прескочили ограду, ал
ограда је висока.

СВЕДОК "ОСАМ": Али друго сам ја гледао из зграде.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: То има вама на фотодокументацији, ја вас
управо зато и питам.

СВЕДОК "ОСАМ": Ја сам побјего туде, нисам ја гледао одатле, ја сам се
вратио кад сам залутао, отишо у кућу и гледао из куће.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сад још једно питање да вас питам. Ви сте
кад сте дошли тамо на тој реконструкцији, на лице места, улазили у те
просторије, па сте били неодлучни где се десило, шта се десило, и онда
сте помињали један сливник код истражног судије, и онда сте закључили
да би то тај био сливник. Ми смо били заједно са вама у тој просторји, ја
вас сад питам, да ли је тај сливник што сте га ви тамо видели, што сте
рекли да би то могло бити, то место где сте ви данас пред судом описали
да сте вас 20 ушли тамо отприлике, где сте стрељани?

СВЕДОК "ОСАМ": Тачно ту ће је тај сливник, ту сам, око 20 је ушло и
ту смо и стрељани ће је тај сливник, а видео си како је опет лепо окачено
месо горе, месница поново постала.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нажалост, видео сам и то. Значи у тој
просторији?

СВЕДОК "ОСАМ": Ту сам ја био.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ту сте ви били?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А судија вас је питала за ове остале, јер ви
сте рекли 64 да је довежено у том камиону, јел тако?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ови остали су били?

СВЕДОК "ОСАМ": У другим просторијама.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: У другим просторијама?

СВЕДОК "ОСАМ": Да.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: У односу на ту просторију где сте ви били?

СВЕДОК "ОСАМ": Лијево и право.

АДВ.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Лијево и право. Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам само два, три питања. Мислим да сам
добро разумео, председница ће дозволити да проверим, ви сте чини ми

се рекли да сте имали једино обавештење пред иселјење да се иселите у Клису, а да нисте имали обавештење да се иселите према Бјелом Потоку, да ли је то тачно?

СВЕДОК "ОСАМ": Тачно је.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Дакле, да ли знате да је муслимански народ имао своју делегацију која је водила преговоре?

СВЕДОК "ОСАМ": Знам.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Знате. Дакле они вас нису информисали. Друго питање, да ли се препознали.

СВЕДОК "ОСАМ": Они су рекли да ће доћи Црвени крст и УНХЦР, то сам ја реко, ако сте добро слушали.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, да, да ли сте препознали једног јединог стражара у Техничком-школском центру и узгред што сте спомињали овог капетана Мију?

СВЕДОК "ОСАМ": Мије ја нисам знао да га нису ословљавали.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да га нису ословљавали.

СВЕДОК "ОСАМ": И да није био рањен.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Баш никог нисте препознали?

СВЕДОК "ОСАМ": Па ја сам реко, да сам у 17 години отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте поново објашњавати.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, па чекајте, полако брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није препознао никога.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте упознали у Пилици за време боравка у Пилици и за време кретања из Пилице на трагичан овај пут, да ли сте упознали човека под именом Целат, да ли сте чули за њега?

СВЕДОК "ОСАМ": Не сећам се.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не сећате се, а Пипа?

СВЕДОК "ОСАМ": Не.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ко је водио евиденцију ових података који су, ваших које сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питала сам, рекао је не зна, да је знао да ће преживети можда би и обратио пажњу.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате ко је био, ко је сачињавао стражу у Пилици?

СВЕДОК "ОСАМ": Па гледајте нешто, па ту није ни било страже, ако ви гледате на то, ту су биле, ја сам реко кино сала, и ми смо били затворени доле, а они су долазили и посматрали нас одозго куд филм се приказивао, а да је било, ми смо били у сали доле у тој просторији.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: А около зграде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није излазио.

СВЕДОК "ОСАМ": Па не знам ја, откуд ја знам шта је око зграде било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не пратите уопште.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја слушам, али слушам истовремено шта је Машановић причао, па покушавам да упоредим шта је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је он рекао да три дана није излазио из просторије, а да нико није био унутра, а то је рекао и Машановић, према томе не знам шта га питате, како може да зна шта је напољу кад човек не излази.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па мого је да чује од других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала, рекао је да не зна, да је први пут изашао кад их је тај пописивао, кога не зна ко је. Не можемо сад на силу да добијемо нешто што.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам више ништа ја питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грујићу, само нешто вас да питам. Како објашњавате да ова «Дрина транс» вози ове људе као што каже овај сведок у Пилицу? Немате појма. Не, не чује се, микрофон.

ОКР.БРАНКО ГРУЈИЋ: Било је четири, пет аутобуса који су били мобилисани и који су били нон стоп код војске, могуће да су они употребљени или су можда тражили накнадно други. Ја заиста не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам господине што сте сведочили, јел можемо да чујемо судију сада ту који је.

Адић из Суда БиХ: Добар дан, добар дан, да ли се чујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Адић из Суда БиХ: Да ли се чујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо се, чујемо се.

Адић из Суда БиХ: Овде Адић из суда Босне и Херцеговине, судија није ту, али ћу се ја јавити умјесто њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ми смо завршили, па сведок је слободан.

Адић из Суда БиХ: Е хвала вам много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довиђења, пријатно.

Адић из Суда БиХ: пријатно, довиђења.

СВЕДОК "ОСАМ": Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Да се данашњи главни претрес одложи за:
-10.јуни, са почетком у 09.30 часова.**

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија